

ERASMUS BESZÁMOLÓ
UNIVERSITA BOCCONI - MILÁNÓ
Tax Vivien, Pénzügy MSc
2019/20 Őszi félév

Pénzügy mesterszakos hallgatóként, a mesterképzés 3. félévét töltöttem el Milánóban, amely egy rendkívül tartalmas, élményekben gazdag időszak volt számomra. Nagyon örülök, hogy anno elhatároztam, hogy pályázom. Ebben a beszámolóban igyekszem rendszerezetten összefoglalni a kint töltött pár hónapot és hasznos információkkal szolgálni a Milánó és a Bocconi iránt érdeklődők, illetve leendő kiutazók számára.

1. Tanácsok a kiutazáshoz és felkészüléshez

Az alábbiakban bemutatok pár számomra bevált dolgot, ami jövőbeli kiutazóknak is hasznos lehet. A sikeres Erasmus pályázatot követően, mindenképp javaslom a **Campus Mundi** pályázat beadását, amelyhez szükség van még néhány új papír beszerzésére, viszont az összege magasabb, mint az Erasmus ösztöndíjé, így mindenképp megéri a fáradtságot. Mivel a Campus Mundi ösztöndíjat egyösszegben utalják és forintban, ezért nem szükséges devizaszámlát nyitni, de érdemes gondolni a hatékony külföldi fizetésre.

Megoldásként nekem nagyon bevált a **Revolut** nevű szolgáltatás, ezért javaslom egy Revolut kártya kiváltását kiutazás előtt. Ennek használatához csak egy mobilalkalmazás letöltése szükséges; az alapcsomag díjmentes. Az alkalmazásban bankkártyánkról tudunk folyamatosan feltölteni rá pénzt, amely úgy működik, mint egy online fizetés. Ha csak kisebb összegeket töltünk fel rá, akkor javíthatja a biztonságérzetünket is, mivel nem kell mindig a teljes ösztöndíjunkt magunknál hordani. Továbbá a Revolut mindig az aktuális MNB középárfolyamon vált, ami kedvezőbb általában a banki árfolyamoknál. Végül talán a legnagyobb előnye a kártyának, hogy havonta 200 euró összegig ingyenesen lehet felvenni készpénzt bármilyen ATM-ből, ami alapból elég drága külföldön. Ez különösen fontos, ha a bérleti díjat készpénzben kell fizetni.

A **szolgáltatások** igénybevétele Olaszországban elég drága, ezért érdemes letudni, amit csak lehet még Magyarországon, pl. elmenni fodrászhoz, fogorvoshoz. Én szerencsére nem betegedtem meg kint, de vittem magammal néhány alapgyógyszert (fájdalom-, és lázcsillapítót), vitaminokat és gyógyteát – ezeket mindenkinek javaslom.

Kiutazás előtt érdemes letölteni a **WhatsApp** alkalmazást, mivel kint szinte mindenki ezen kommunikál. Emellett nagyon hasznos lehet belépni a **Milánói Magyarok** Facebook csoportba, amelynek a tagjai főként kint élő magyarok - itt lehet kérdést feltenni, segítséget kérni vagy utazási ötletekhez jutni (de én itt találtam szállást is). Én nem tettem, de egyébként hasznos egy kis alap **olasztudást** összeszedni utazás előtt, de enélkül is lehet boldogulni, illetve kint magunkra szedni. Az egyetemen beszélnek angolul, de boltban, piacon előfordulhat, hogy nem. A tanév kezdés előtt van lehetőség a Bocconin is részt venni egy kezdő olasz nyelvkurzuson, de erről nincs személyes tapasztalatom.

A **repülés** Milánóba szerencsére viszonylag olcsó és egyszerű, mivel a Wizzair és Ryanair is indít közvetlen járatokat. A Ryanair járatain az ESN kártya kiváltásával 15% kedvezményt kaphatunk, illetve egy 20 kg-os bőröndöt ingyen lehet vinni. De a Wizzair sem elvetendő, ha van tagságink. Őszi félév esetében, a december végi – január eleji repüléseket fontos, hogy időben lefoglaljuk, mert ezek elég drágák tudnak lenni az ünnepek miatt. Én repülővel költöztem ki és haza is, egy 20 kg-os feladott poggyással, egy 10 kg-os fedélzetivel és egy kézipoggyással. Ebbe bele lehet férni, de ez nagyban függ a szállástól is, pl. nekem felszerelt volt a konyhám és volt komplett ágynemű is, így ezeket nem kellett kivinni. Ha ezekre szükség van, érdemesebb nagyobb bőröndöt vinni.

Pakoláskor a ruhákat vákuumzsákba csomagolva, rengeteg helyet lehet nyerni, illetve érdemes észszerűen összeválogatni a ruhákat. Pl. pakoljunk be alapdarabokat, amiket könnyű kombinálni vagy lehetőség szerint olyan ruhákat, amik télen és nyáron is hordhatók. Ha pedig valami hiányzik, kint is lehet kapni mindent, ugyanazon az áron. Mivel Milánó nincs túl messze, ezért haza lehet látogatni Magyarországra, de én inkább azt a stratégiát választottam, hogy a szeretteim látogattak meg, így számukra is élmény volt az Erasmus félévem.

2. Miért érdemes Milánót választani?

Milánó Olaszország üzleti központja és a világ egyik divatfővárosa. Egyáltalán nem unalmas, én még több ott töltött hónap után, az utolsó napokban is fedeztem fel új dolgokat. Nagyon különlegesnek és eklektikusnak mondanám, mivel nagyon sokoldalú. Több különbözőjellegű látnivalója van (pl. felhőkarcolók, templomok és műalkotások), nagyon finomakat lehet enni és egyedülálló a hangulata.

LÁTNIVALÓK: Milánóban kis túzással minden sarkon van egy csodaszép templom, de kiemelnék párat: első helyen a város jelképét, a Duomo-t, amely egy monumentális márvány díszítésű építmény, csodaszép panorámával. A kevésbé ismertek közül pedig ajánlom a San Bernardino alle Ossa és San Maurizio templomokat, valamint a San Lorenzo bazilikát.

Szép épületeket tekintve, a Duomo mellett található a Galleria Vittorio Emanuele II - egy fedett bevásárlóutca, itt karácsonykor fát is állítanak, amit Swarovski díszíti fel. Emellett mindenképp érdemes meglátogatni az Università degli Studi és az Università Cattolica egyetemek épületeit, amelyek a Bocconi modern épületeivel ellentétben egy hagyományosabb vonalat képviselnek. Végül pedig különleges élmény egy séta a Monumentale Temetőben, ahol a legrégebb milánói családok mauzóleumai csodálhatók meg.

Múzeumokból is sokat meg lehet látogatni egy félév alatt. Festmények tekintetében kiváló a Brera és az Ambrosiana képtárak. A Palazzo Reale-ben érdekesek az időszaki kiállítások – én itt egy Van Cleef & Arples ékszerkiállítást néztem meg. Milánóban található az Utolsó vacsora is, azonban erre a belépőt hónapokkal előre meg kell vásárolni, hogy bejussunk (szerintem érdemes). Számomra a két legnagyobb múzeumélmény a Pirelli Hangaar Bicocca és az Armani Silos voltak. Az első egy ingyenesen meglátogatható, modern művészeti múzeum; a második Giorgio Armani ruhakölteményeit tartalmazza - rendkívül stílusos környezetben.

Milánóban a modern építészet is térnyerést kap. Egy egyetemi túra keretében meglátogattam a Villa Necchi Campigliót, amely egy modern, huszadik századi, racionalista kastély gyönyörű kerttel. Mivel Milánó az üzleti központ Olaszországban, itt található a Tőzsde is, amelyet érdemes legalább kívülről megnézni. Az egyik kedvenc helyem a városban a Garibaldi vasútállomás környéke, amely helyet ad a város legmagasabb épületének, az Unicredit palotának és mellette a Bosco Verticale (=függőleges erdő) lakóházaknak, amelyek teraszai tele vannak fákkal. Ezek mellett található a Palazzo Lombardia, Milánó 2. legmagasabb épülete, amely legfelső szintjére hétvégénként ingyenesen fel lehet menni és tiszta időben látni lehet az egész várost, sőt az Alpokat is. Ha egy kis csendre és zöld környezetre vágytam, akkor a milánói parkok valamelyikét látogattam meg, a kedvenceim a Giardini Pubblici és a Parco Sempione voltak, utóbbi mellett található Milánó vára is a Castello Sforzesco. Mindkét hely könnyen elérhető metróval egy séta erejéig.

Parco Sempione és a vár

Kilátás a Duomo tetőről

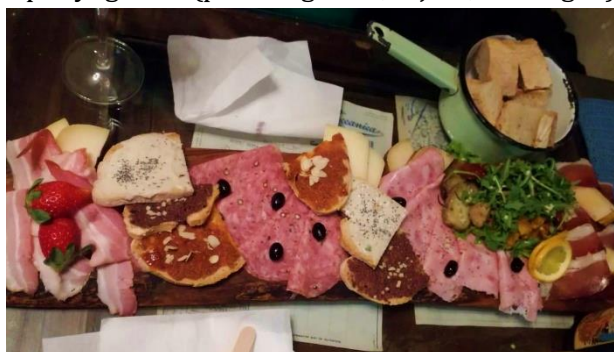

Bosco Verticale

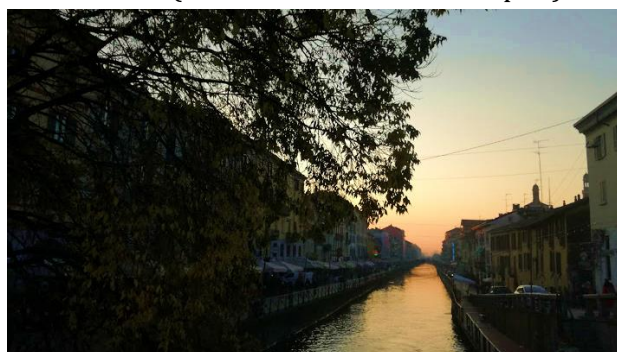
GASZTRO ÉLMÉNY: Egyértelmű befolyásoló tényező volt akkor, amikor Milánót jelöltem meg az Erasmus pályázatomban, hogy nagyon szeretem az olasz konyhát. Kint létem során, a korábbi kulináris ismereteimet sikerült bővítenem.

Az egyik kedvenc tapasztalatom: az olasz reggeli és kávé. A szállásom közelében számos kávézó volt, így reggelimet általában valamelyikben ejtettem meg. Egyrészt szerettem kávézóban tanulni délelőttönként, másrészt pedig nagyon finom kávékat lehetett kapni (igazából akármelyik kávézóban), és egyáltalán nem volt drága. Egy cappuccino és egy croissant (brioche) átlagosan 2.50 euróba került összesen. Bárhol jó kávékat adnak, de kávékedvelőknek érdemes meglátogatni az első milánói (egyben első olaszországi) Starbucksot is; egyfelől nagyon szép az épülete, másrészt helyben pörkölik a kávékat, ami nagyon látványos.

A reggeli mellett, az esti étkezésre is remek lehetőségek nyílnak Milánóban. A munka (vagy esetemben órák) utáni iszogatásokra kint az aperitivo szót használják, amelynek több formája van. Az egyik az, hogy egy ital árért korlátlan ételfogyasztást is kapunk. A másik pedig egy bizonyos befizetett összegért kapunk egy bőséges tálalt. Utóbbira a legjobb hely szerintem a La Prosciutteria nevű lánc, nagyon finom alapanyagokkal (pl. felvágottak, sajtok, zöldségek) töltik fel a tálakat (illusztráció a mellékelt képen).

Aperitivo

Naplemente Navigliben

Természetesen tésztát és pizzát is találhatunk a városban minden mennyiségben. Pizzázni jó hely a Pizzium vagy a kevésbé központban lévő Il Postino pizzéria. A legfinomabb tésztát pedig a Pasta d'Autore nevű családi étteremben ettem. Édességből sincs hiány, kiváló fagyalaltot (gelato) kaphatunk bármely Grom vagy Cioccolatitaliani üzletben. A Duomo környékén sétálva érdemes útba ejteni a Luini pékséget, ahol ki lehet próbálni a panzarottit, ami egyfajta olasz streetfood, szerintem hasonlít kicsit a lángosra.

Bármennyire is finomak az olasz ételek, időnként azért elfogott a honvágy az otthoni ételek után és kellett egy kis felüdülés a sok tésztá után. Ekkor volt életmentő a da Attila magyar étterem, amely Navigliben található, a város gasztro központjában. Remek rakott krumplit készítenek és magyar nyelven is lehet kérni.

HANGULAT ÉS KULTÚRA: Milánó és a *divat* két egymástól elválaszthatatlan fogalom. A helyiek megjelenése igényes és stílusos, a luxustáskák látványa a metrón természetes dolog. Valamennyi divatmárkának van Milánóban üzlete; azonban Budapesttől eltérően nincsenek plázák, csak bevásárlóutcák, amelyek bár hangulatosak, de kényelmetlenek lehetnek eső vagy nagy forgalom esetén.

Emellett, minden városrészen van heti *piac*, de nem piactéren hanem az utcákon - itt lehet élelmiszert és ruhát is venni. Nekem volt olyan szerencsém, hogy minden csütörtök délelőtt az utcámban volt a piac, általában mégis inkább a szupermarketben vásároltam be élelmiszert, mert ott is nagyon jó minőségű árut lehet kapni és nem drágább. Vásárok is vannak a városban, kettőt ajánlanék mindenképp: az egyik a minden hónap utolsó vasárnapján megrendezett antikvásár a csatornák partján (Navigliben), itt sok szép dolog van, akár csak nézelődni is élmény. A másik, de a legjobb mind közül, a december elején tartott egyhetes, nemzetközi kézműves vásár Rho Fierában (agglomeráció). Ez hatalmas - egy teljes nap alatt a felét sem sikerült bejárni -, a világ minden tájáról érkeznek árusok és elképesztően különleges dolgokat lehet találni (pl. ékszerek, kiegészítők, ételek). Jól mutatja a jelentőségét, hogy a milánói lakosok is idejönnek karácsonyi ajándékokat venni (bőröndökkel!). A vásár maga úgy néz ki kicsit, mint egy állásbörze, több fedett pavilon van - amelyek régiók szerint vannak felosztva - pl. volt több csak olaszországi sátor, de volt ázsiai és afrikai is. Az ételeket meg lehet kóstolni, az árusok beszélnek angolul és lehet kártyával fizetni.

Szórakozás tekintetében, Milánóban járva legalább egyszer érdemes megnézni egy focimeccset a legendás **San Siro** stadionban – ide az ESN szervezett meccsnézést kedvezményes áron. Továbbá kultúrálódni is lehet ellátogatva a **Scala** operaházba. Alapvetően ez elég költséges, de van egy program, a „ScalAperta”, amely keretében havonta egy-egy opera és balettelőadás féláron megtekinthető. Ezzel a lehetőséggel, már egész megfizethető diákok számára is.

3. Utazási lehetőségek

Hatalmas érv Milánó mellett a fentebb említetteken túl, hogy a rendkívül jó földrajzi elhelyezkedése és a vonathálózat kiépítettsége ideális utazásokhoz. Nekem ez fontos szempont volt a választásomkor, és nem kellett csalódnom. Észak-Olaszországban rengeteg különleges hely van, ezek Milánóból viszonylag olcsón, akár egynapos kirándulások keretében is jól bejárhatók. Igyekeztem mindezen adottságokat kihasználni, így szinte minden hétvégén elmentem egy egynapos kirándulásra. Megnéztem a környékbeli nagyobb/ismertebb városokat, úgymint: Torino, Genova, Firenze, Bologna, Verona és Velence. Mindegyik városnak kicsit más a karaktere, de mindegyik egyaránt különleges.

A nagyobb, ismertebb városokon kívül külön élmény volt megismerni a Milánó környéki kisvárosokat is, amelyeket valószínűleg nem ismerek meg, ha nem Milánóban élek. Ilyen volt: Bergamo, Pavia és Varese. Mindegyik nagyon hangulatos és sokkal kevesebb turistával találkozhatunk, mint a nagyobb városokban.

Több vízparti úti cél is nagyon könnyen megközelíthető Milánóból, a tenger is elérhető, de különösképp tavak vannak közel. A tengeri úticélok közül én Cinque Terre öt kis faluját jártam be még szeptemberben, így fürödni is tudtam a tengerben – amellet, hogy a látvány csodaszép volt. Az északolaszországi tavak is gyönyörűek és nagyon jó kikapcsolódás már csak a parton sétálni is. Én Comót (Comói-tó partja) és Sirmionét (Garda-tó partja) látogattam meg, mindkettő városka egyedülálló, sok látnivalóval.

Velence

Bergamo

Cinque Terre

Az ESN is hirdetett több utazást, azonban én többnyire magamnak szerveztem meg a kirándulásokat, ennek oka leginkább az volt, hogy a szervezett utazások időpontja nem volt megfelelő számomra vagy túl gyorsan beteltek a helyek. Összességében én azt tapasztaltam, hogy utazásokhoz a legjobb eszköz a vonat, mivel többnyire az a leggyorsabb, pontosan közlekedik és általában az állomások a városok központjában vannak, ami egy egynapos kirándulás esetében szintén fontos. Az egyetlen hátránya a vonatnak, hogy nincs diák kedvezmény, de szerintem még így is a legjobb alternatíva. Jegyvásárláshoz én a Trainline alkalmazást használtam, mivel itt valamennyi vonattársaság ajánlatai egyszerre láthatók. Érdekes a különböző városok/régiók saját gasztronómiáját kipróbálni utazáskor, hiszen minden területen van valami, ami kifejezetten onnan származik. Pl. Bolognában a mortadella vagy Genovában a pesto.

4. Mindennapok és megélhetési költségek

Összességében Milánó nem egy olcsó város, én nem túl nagy lábon élve havi kb. 1100 euróból jöttem ki – beleértve a szállást, bérletet, étkezést és utazásokat.

SZÁLLÁS: Ez a legnagyobb havi kiadási tétel és legnehezebb kérdés felkészüléskor. Milánó országon belül az üzleti élet központja, sokan költöznek ide vidékről, más országrészekből is – mindezek miatt nehéz szállást találni (főleg külföldi diákként, olasztudás nélkül, rövid távra).

Nekem ez egy hosszú kutatás volt, de végül szerencsésen alakult. Egy különbejáratú ministudiót béreltem (12m²), külön fürdővel, kis konyharésszel és hálórésszel. Egy házaspár adta ki, ahol a feleség magyar, a férj pedig olasz volt, így a kommunikáció könnyen ment. A szállásom metróvonal mentén helyezkedett el, a Citta Studi kerületben, amely nagyon biztonságos, egyetemista-barát környék, három megállóra a Centrale vasútállomástól – ahonnan legtöbb hétféle utazásomat indítottam. A bérleti díjam 500 euró + rezszi volt (kb.+100 euró/hó). Ez viszonylag jó árnak számított, mivel körülbelül ennyinél kezdődik egy szoba ára is egy megosztott apartmanban (átlagosan 600-800 euró között). A kollégium lehetőségével én nem éltem, egyrészt kb. ugyanannyi lett volna, mint az albérlet, másrészt pedig nem lehetett vendéget fogadni.

Ha nincs kint ismerősünk vagy nem a kollégiumot választjuk, stresszes a **keresés**, én több internetes forrást is használtam. Pl. a Spot-a-Home, AirBnB, Bakeca.it oldalak; számos nemzetközi és olasz FB csoport (ezek közül talán a legjobb a Bocconi Rents). Végül a Milánói Magyarok FB csoporton keresztül sikerült egy héttel kiutazás előtt találnom ezt a szobát. Szálláskeresésnél van pár fontos kérdés, amire érdemes figyelni. Például, az alap bérleti díjon kívül, milyen egyéb díjak vannak: van-e szerződéskötési díj (akár többszáz euro)? A közvetítői oldalnak (pl. Spot-a-Home) van-e sikerdíja? Rezszi benne van-e díjban? Van-e mosógép vagy mosodába kell járni?

ÉTKEZÉS: A szupermarketekben nagyon jó termékeket lehet kapni, és nem sokkal drágább mint itthon, van olyan termék, ami olcsóbb is, van ami kicsit drágább (átlagosan kb. 20% különbség van). Én nagyon gyakran vettem hűtött, friss tésztákat (fél kiló 1 euróba került), szószokat (1-3 euró egy üveg) és kész leveseket (2 euró körül van egy tál). Valamennyi zöldség-gyümölcs, tejtermék és felvágott Olaszországból származik, szerintem mindenképp érdemes a helyi ízeket kipróbálni. Ebédre általában vagy főztem (tésztát többnyire valamilyen szósszal) vagy az iskolai menzán ettem. Az éttermek nem túl olcsók, így oda inkább alkalm szerűen mentem, kb. heti 1-2 alkalommal, ha volt valamilyen közösségi esemény vagy látogató otthonról. Az éttermek egyébként délután 3 és este 7 között zárva tartanak, erre érdemes figyelni a nap megtervezésénél.

TÖMEGKÖZLEKEDÉS: A tömegközlekedési hálózat működtetését az ATM vállalat végzi. A városon belüli tömegközlekedést tekintve, egy diákbérlet havonta 22 euróba kerül + van egy egyszeri 10 eurós kártyadíj, mivel kapus beengedőrendszer működik. A kártya igénylésére csak személyesen van lehetőség valamely ATM pontban, de később a feltöltés már bármelyik automatával működik.

5. Az egyetem

INFRASTRUKTÚRA ÉS SZOLGÁLTATÁSOK: Az egyetem **épületei** modern stílusúak – olykor ipari hatást keltenek. A via Röntgenen lévő épületben hatalmas terek vannak, ezért gyakran ad helyet kiállításoknak, különböző rendezvényeknek – pl. a Max Mara itt tartotta az őszi divatbemutatóját. A többi épület sokszor zsúfolt hatást keltett számomra, mert rengeteg diák van, míg a folyosók viszonylag szűkek. De félévkor átadták az új campust, ez valószínűleg tehermentesíti majd a többi épületet. Nagyon sok **tanulós asztal** van a folyosókon valamint vannak tanulószobák is, de ezeket általában fel is töltik a diákok. Továbbá, az egyetem minden épületében, minden szinten van **vízadagoló**, ahol jó minőségű ivóvízhez juthatunk ingyen és környezetbarát módon.

Az egyetemet kicsit nehéz **megközelíteni** tömegközlekedéssel, mivel a legközelebbi metrómegálló 20-25 perc sétára van. A felszíni közlekedés pedig nem túl megbízható, mert nincs külön buszsáv illetve a

villamos sínen ugyanúgy közlekednek autók. Ezért ezt érdemes mérlegelni szálláskereséskor. Nekem kb 45 perc volt beérni, 20 perc metróval, majd 20-25 perc séta épülettől függően.

A campuson van **konditerem**, amely biztosít cserediákoknak kedvezményt is. Én négy hónapra 100 euróért váltottam bérletet, ami elég olcsó még itthon is – igaz a terem nem túl nagy, de minden van ami kell. Az edzőterem használatához szükség van egy angol nyelvű alkalmassági igazolásra – egy ilyen érdemes a háziorvosunkkal aláíratni még itthon. A **könyvtár** nekem annyira nem tetszett, mivel nem elég nagy, így többször előfordult, hogy nem találtam helyet – már szorgalmi időszakban.

A campus területén vannak **menzák**, számszerint 3, ahol viszonylag finomat lehet enni, elfogadható áron (jóval olcsóbban mint bárhol máshol) - egy menü (előétel, ami többnyire tészta + főétel) kb. 6-7 euró. A menü esetében több lehetőségből lehet választani, de van salátás stand is és pizzát is lehet kérni bármikor. Vannak egyetemi kávézók is, ahol egy espresso 75 cent - hagyományosan az ebéd után én lehúztam egyet, mint az olaszok.

Az egyetemi **ügyintézés** elég gördülékeny – van egy You@B nevezetű mobil app, amely mindent tartalmaz egyben: vizsgajelentkezéstől kezdve a jelenlét rögzítésem át a menzák napi kínálatáig. A külföldi diákokkal foglalkozó International Student Desk dolgozói nagyon kedvesek, minden emailre gyorsan válaszolnak és segítőkészek.

OKTATÁS ÉS TÁRGYAK: A tárgyválasztáskor én igyekeztem minél különlegesebb tárgyakat választani, és egy kivétellel nem szorosan a szakomhoz kapcsolódó, hanem inkább menedzsmenttudományos tárgyakat vettem fel. Nagyon pozitív az, hogy már augusztusban látható volt, hogy mikor lesznek a vizsgák, így jól lehet tervezni. A tárgyakat attending és non-attending státuszban lehet teljesíteni – ez tárgyfüggő, hogy melyik éri meg jobban. Általánosan az attending esetben, részt kell venni az órákon, csoportmunkákban és egy egyszerűbb vizsgát kell teljesíteni – míg a non-attending esetben a vizsga anyaga egy vagy több tankönyv, de évközben kevesebb a feladat. Attending esetben az órarend összeállításakor ütköztetni nem érdemes tárgyakat, mert van ahol ellenőrzik a jelenlétet. Az értékelés relatív módon történik (azaz verseny van a diákok között a jegyekért), 30-as skálán osztályoznak, ahol a 18 felel meg a kettes alsó határának. A diákok az értékelési módszer miatt kevésbé segítőkészek, mint itthon, de általánosságban kedvesek. Az órák inkább előadászerűek, akár 60-80 fővel – de van néhány kisebb 30-40 fős tárgy is.

Én az alábbi tárgyakat végeztem el:

- *Value Chains and Business Models in Fashion and Luxury:* kevés jobb helyen lehet a divatról tanulni, mint Milánóban, így ezt vagy más hasonló divatos tárgyat mindenképp érdemes felvenni. A tárgy maga gyakorlatias és érdekes, a félév során a Moncler márkával működtünk együtt csoportmunka keretében.
- *Big Data for Business Decisions:* kitűnő arra, hogy kicsit betekintést kapjunk pár aktuális adatelemzési technikába, ad egyfajta látásmódot és korrekt a számonkérés.
- *Movie Industry:* a filmipar üzleti hátteréről tanultam a tárgy keretében, izgalmas tárgy, de folyamatos munkát feltételez a félév során.
- *Operations Management Lab:* ez egy nagyon gyakorlatias, kisebb csoportos tárgy, ahol termelési folyamatokról és azok optimalizálásáról tanultunk, főképp esettanulmányos – szimulációs formában.
- *Corporate Finance (Business Valuation):* ez egy nehéz tárgy, a bocconis pénzügy mesteresek kötelező tárgya, inkább elmélet orientált, de itthon mesterszakon az Alkalmazott vállalatértékelés tárgy kiváltható vele.

6. Összegzés

Számomra fontos volt a célegyetem választásakor, hogy a város könnyen megközelíthető legyen Magyarországról és, hogy sokat lehessen utazni a környékén. Ilyen szempontból Milánó kiváló választás amellet, hogy a Bocconi egy nagyon jónevű egyetem és számos olyan érdekes tárgyat lehet tanulni, amire otthon nincs lehetőség (pl. divatipari területen). Végül pedig nagyon finomakat lehet enni egy féléven keresztül és élvezni az olasz életérzést. Remélem, hasznosnak bizonyult a beszámoló akár döntésben, akár kiutazás előtt. További kérdés esetére, az emailcímem: taxvivien@gmail.com